

Som en Lettelse, der staaer i Forbindelse med den heromhandlede Liquidation af Sunds og Strømtolden i Indførselstolden, antages det derhos, at der passende, foruden den mere almindelige Nedsættelse i Skibsafgifterne, som ved nærværende Leilighed er bragt i Forflag med Hensyn til Rastpenge, kan indrømmes den transatlantiske Fart en særlig Begunstigelse i Henseende til Fyrpenge, saaledes nemlig, at de almindelige Fyrpenge efter Tarif, Litr. D. til Placat og Litr. H. til Patent af 13de Marts 1844 estergives for de Skibe og Ladninger, der, directe indkommende fra oversøisk Sted, beviislig have erlagt Fyr- og Bartegnspenge i Sundet eller Belterne. Grosferer-Societetets Comité har med Hensyn hertil yttret, at Handelsstanden vistnok bør erkjende dette som en Lettelse, men har derhos erklæret, at Samme vilde foretrække, at denne Lettelse bortfaldt, naar de mere omfattende Nedsættelser i Skibsafgifterne, hvorom Comitéen har fremsat Andragender, kunde opnaaes. Da imidlertid i ethvert Tilfælde dette Dieblik ikke kan betragtes som det rette Tidspunkt til at tage saa gjennemgribende Forandringer i Afgiftsystemet, som de af bemeldte Comité foreslaaede, hvorom nærmere nedenfor, under Omhandling, og da den ovenfor fremsatte Lettelse, som bemærket, synes at staae i en passende Forbindelse med Godtgjørelsen af den erlagte Sunds og Strømtold for directe oversøiske Importer til Consum, er det sundet rettest, at hiiin Lettelse efter den nuværende Kommissions Opbævelse tilstaaes i Forbindelse med den anden væsentligere.

Med Hensyn til de nærmere Bestemmelser, hvortil de ovennævnte særlige Lettelser for directe oversøiske Importer maatte være at knytte, antages det, at de kun kunne komme oversøiske Producter tilgode, og at Rom og Irak, ligesom i Placat og Patent af 27de Marts 1844 fastsat, ogsaa fremdeles bør være undtaget, deels med Hensyn til den paa den indenlandske Brændvinsproduction hvilende Beskatning, deels med Hensyn til vore vestindiske Der, hvis Rom ved Indførsel hertil allerede ved Lov af 22de Decbr. 1850 og Bekjendtgjørelse for Slesvig af 26de s. M. samt Patent for Hølssteen af 5te Mai d. A. har mistet Størstedelen af den samme

tidligere tillagte Begunstigelse, saa at denne nu kun udgjør 48 s. pr. 30 Bril., idet Indførselstolden for vestindisk Rom er 17 Rbd. 48 s., medens den af fremmed Rom andrager 18 Rbd., og der selvfølgelig er saameget mere Anledning til at lade vestindisk Rom beholde den samme ved fritagelsen for Sunds og Strømtold tilgodekommende Begunstigelse af 24 Styver eller 1 Rbd. pr. 30 Bril., uden at aabne fremmed Rom Afgang til Deelagtiggjørelse i saadan Begunstigelse, naar den indføres til Forbrug hersteds. Med Hensyn til de i Placat og Patent af 27de Marts 1844 s. 1 Litr. a. foreskrevne Regler angaaende Beviiset for, at Varerne ere indtagne i en transatlantisk Havn, har Grosferer-Societetets Comité bemærket, at det vel kan ansees hensigtsmæssigt med nogen Noiagtighed at bestemme Formen for det Beviis, der skal tilveiebringes, da dette tjener til at forebygge en vilkaarlig Behandling fra de Personers Side, til hvem Anordningens Anvendelse er overdraget, men at dog paa den anden Side ikke ethvert andet Beviis, der i Troværdighed kan sættes ved Siden af en Consul-Attest — saasom de Documenter, der ellers constatere Ladningens Indtagelse eller Bessaffenhed, og hvor disses Beviiskraft ikke maatte findes syldestgjørende, edelig Forklaring af to af Skibets Officerer eller Styrmand, eller i manglende Fald af flere af Skibets Mandskab, i Forbindelse med paalidelige Uddrag af Skibsjournalen, forsaavidt dert optages de enkelte Dele, hvoraf Ladningen bestaaer, efterhaanden som disse ombordbringes, og bortsluyes, — derfor bør udelukkes, og dette saameget mindre, som ellers alle saakaldte svømmende Ladninger, nemlig saadanne, som afgaae fra Indladningsstedet, uden at nogen vis Bøseplads forud er bestemt for dem, og i Henseende til hvilke de fornødne Ordre først meddeles i en europæisk Havn, som Skibene forpligtes til i dette Diemed at anløbe, vilde aldeles blive udelukkede fra det danske Marked. Det maa vistnok indrømmes, at der oftere kunne forekomme og ere forekomne Tilfælde, hvor det foreskrevne Beviis, nemlig Attest enten af den danske Consul paa Afladningsstedet, eller, naar en saadan ikke findes, af Stedets Dyrighed eller Toldopsyn, ikke uden stor Ulempe